

CHINOUK THIJSSSEN

TEDDY

kluitman

*Hoi, ik ben Teddy.
Ik ben jouw b ste vriend.*

Nur 282-283 / W102401

Bisac JUV018000 / JUV028000

  Uitgeverij Kluitman Alkmaar B.V.

  MMXXIV Tekst: Chinouk Thijssen

Omslagontwerp: Studio Jan de Boer

Omslagbeeld:   Shutterstock

Opmaak binnenwerk: Studio L.E.O.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie
in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

kluitman.nl
chinoukthijssen.com

BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
HOFLIVERANCIER

1

‘M ag ik echt niet met jullie mee?’ probeer ik voor de zoveelste keer. ‘Ik kan heel goed helpen, en ik weet zeker dat ik de beste teddyberen uitzoek.’

Mam lacht. ‘Lieve Fox, die week is zo voorbij. Voor je het weet halen we je al weer op.’ Ze wrijft over mijn haar. ‘En we nemen de allermooiste, allergrootste teddybeer voor je mee naar huis.’

Mijn mondhoeken krullen meteen omhoog wanneer pap de kamer in komt lopen. ‘Pap! Hoorde je dat? Ik krijg de grootste teddybeer ooit!’

Mijn ouders wisselen snel een blik en pap knikt.

‘Tuurlijk, knul.’ Hij pakt me bij mijn schouders beet. ‘De populairste, nieuwste, meest supersonische beer is voor jou. Maar nu brengen we je echt naar je neef en nicht, anders missen we onze vlucht.’

Mam en pap hebben een grote speelgoedwinkel en kopen wereldwijd hun spullen in. Een van de populairste dingen die ze verkopen, zijn hele grote knuffelberen van het populaire merk Teddy For Us. Ze bestaan in alle kleuren en maten, maar zij verkopen de grootste en populairste. Mijn oom Louis werkt ook in hun winkel.

In de auto gaat mams telefoon. Ze neemt meteen op.

‘Ja, ja... we liggen helemaal op schema.’

Ze luistert naar wat de ander tegen haar zegt en kijkt even naar pap.

‘De nieuwe import is vandaag binnengekomen. Ik weet zeker dat we veel moois mee kunnen nemen.’

Stilte.

‘Oké, ik hou je op de hoogte.’ Mam verbreekt de verbinding en draait zich vanaf de passagiersstoel naar mij toe. ‘Heb je er al zin in om met River en Julia te spelen deze week? Ze kijken er vast heel erg naar uit.’

‘Jaaaa!’ roep ik enthousiast. ‘We gaan *Roblox* spelen, dat heeft River de vorige keer beloofd.’

We rijden de straat in van mijn neef en nicht. Pap parkeert de auto voor de deur. Mijn oom en tante doen al meteen open en komen naar buiten gelopen.

‘Tijl!’ Mijn oom omhelst pap en slaat op zijn rug.

Pap en Louis zijn broers en ook beste vrienden.

‘Hé Tess, leuk je weer te zien,’ zegt oom Louis tegen mam, en hij omhelst haar ook. Dan leunt hij iets naar voren, zet hij zijn

handen boven zijn knieën en richt hij zich tot mij. ‘Zo Fox, heb je er zin in om een hele week bij ons te blijven?’

Ik knik. ‘Jazeker!’

‘Mooi. Tante Vera heeft alles al voor je klaargemaakt.’ Hij gebaart naar zijn vrouw. ‘Je slaapt op Rivers kamer.’

‘Leuk!’ Ik ga mam en pap echt wel missen en wilde het liefst mee naar de grote speelgoedbeurs in Duitsland, maar een hele week met River en Julia is eigenlijk veel beter.

Achter mijn oom zie ik River en Julia in de deuropening staan, met hun armen over elkaar en een boze blik.

Pap ziet ze ook. ‘Ha, eindelijk zijn de Hellendoorns compleet. Hé, jongens!’ Hij gebaart dat ze naar ons toe moeten komen.

Zuchtend lopen ze de voortuin in en zeggen ze gedag. Alleen tegen mijn ouders. Mij slaan ze over.

Nu ik goed naar ze kijk, valt het me op dat ze zijn gegroeid sinds de laatste keer dat ik ze heb gezien.

‘Er is een hele nieuwe lading teddyberen binnengekomen op de beurs,’ vertelt mam aan River en Julia. ‘Ik neem er een mee terug voor Fox. Willen jullie er ook een?’ Met een grote glimlach op haar gezicht kijkt ze naar de kinderen van haar zwager en schoonzus.

Julia rolt met haar ogen. ‘Hallo, ik ben twaalf. Wat moet ik met een knuffelbeer?’

‘Hé, hé, hé, jongedame,’ zegt haar vader. ‘Doe eens lief. Er wordt je iets aangeboden. Je mag ook gewoon “nee, dank je” zeggen. Maar we blijven vriendelijk.’

River en Julia zijn een twee-eiige tweeling. Ze maken soms wel ruzie, maar ze zijn ook de beste vrienden.

‘En jij, River?’ vraagt mam.

Hij schudt zijn hoofd.

‘We moeten gaan,’ helpt mijn vader mam herinneren. ‘Fox, knul, heel veel plezier. Lekker veel *Roblox* spelen.’

Vanuit mijn ooghoek zie ik dat River en Julia even naar elkaar kijken.

‘En wanneer we terug zijn, gaan we iets leuks doen met z’n drietjes. Goed?’ gaat pap verder. Hij brengt zijn mond naar mijn oor en fluistert: ‘Ik heb iets in je zak gestopt. Daar kun je iets moois van kopen.’

Ik omhels mijn ouders en zwaai ze uit wanneer ze de straat uit rijden. Daarna voel ik in mijn jaszak. Los geld!

‘Zo, laten we naar binnen gaan,’ zegt oom Louis. ‘Zet je spullen maar in de kamer van River. Je weet waar het is.’

Achter River en Julia aan loop ik naar de eerste verdieping. We komen in de lange, donkere gang die ik altijd al een beetje eng vond. Er hangen allemaal langwerpige spiegels, met steeds een hanglamp aan de muur met een donkerblauwe kap erom. De muren zijn ook donkerblauw. Ik huiver bij het idee dat ik ’s avonds over deze gang moet om naar de wc te kunnen.

River opent de deur naar zijn slaapkamer. Wanneer ik er naar binnen ga, zie ik dat alles anders is dan de laatste keer dat ik hier was. Alle posters van *Roblox* zijn weg en vervangen door die van *Fortnite*. De lijst met daarin een heleboel foto’s

is ook verdwenen, net zoals de knuffels die in het raamkozijn stonden. En zijn bed is groter.

Ik bekijk alles met verbazing. Een andere kledingkast, een groot bureau voor het raam. En in de hoek staat een gigantische spiegel. Ik weet dat de passpiegel van oma is geweest. Het ding is antiek en oom Louis heeft hem geërfd. Ik staar erin naar mijn eigen spiegelbeeld, en zie dat River en Julia achter me staan. Langzaam draai ik me om.

‘Zullen we straks...’ begin ik, maar River schudt al zijn hoofd voordat ik mijn zin af kan maken.

‘We hebben geen zin om met iemand van tien te spelen,’ zegt hij. ‘We zijn geen kleine kinderen.’ Hij loopt naar de deur en kijkt me dan nog een keer over zijn schouder aan. ‘Ik slaap bij Julia, dus je hebt mijn kamer voor jezelf. Maar waag het niet om iets kapot te maken.’

Julia blijft nog even staan. Ze bijt op haar lip, maar besluit dan toch achter haar broer aan te gaan. De deur valt achter haar dicht en ik blijf verward alleen achter. Waarom doen ze opeens zo raar? We deden altijd alles samen. Vorig jaar hebben we zelfs met z’n allen – wij drie en onze ouders – in een vakantiehuisje gezeten. We gingen elke dag zwemmen, we deden een speurtocht in het bos, speelden *Roblox* tot diep in de nacht en moesten overal om lachen.

Ik ga op Rivers bed zitten.

Je hebt mijn kamer voor jezelf...

Volgens mij gaat deze week heel anders worden dan ik had

gedacht. Ze hebben nu al duidelijk gemaakt dat ze helemaal niet op mij zitten te wachten. Nou, dan maak ik het wel leuk in mijn eentje. Gelukkig heb ik de Nintendo Switch bij me, en ik had gezien dat er een nieuw spel is verschenen.

Wedden dat River en Julia dan jaloers worden en alsnog mee willen doen?

2

Ik zoek in de Nintendo Store en zie het spel al snel staan. *Teddy*. Ik klik erop en leg de Switch even op het bed, terwijl ik de kussens tegen de muur aan zet zodat ik er lekker tegenaan kan leunen. Straks ga ik wel naar beneden om wat te drinken. Eerst wil ik weten wat voor spel dit is.

Ik scrol naar beneden.

Dit is precies wat ik zoek. Zonder te aarzelen druk ik op

GRATIS DOWNLOAD en al snel begin ik met level 1.

Teddy is een hele lieve beer die vooral veel aandacht wil. Ik geef hem te eten en laat hem tv-kijken.

Dan zet Teddy de tv zelf uit, staat hij op en kijkt hij naar me vanaf het scherm.

‘Wil je spelen?’ vraagt hij.

Er verschijnen twee opties. JA en NEE.

Natuurlijk druk ik op JA.

Teddy glimlacht. ‘Oké, dan gaan we er eerst voor zorgen dat je een avatar wordt in deze game. Dan zijn we echt samen.’

Ik mag kiezen uit twee poppetjes en klik op degene links. Dan mag ik het uiterlijk aanpassen. Ik geef hem mijn blonde korte haar, groengrijze ogen en vul de rest van mijn gezicht aan. Dan mag ik kleding uitzoeken. Ik kies voor een donkerblauw T-shirt, een spijkerbroek en witte sneakers.

Ik typ: FOX HELLENDOORN.

Het poppetje begint te knipperen en dan staat hij opeens naast Teddy in het scherm. Het lijkt net alsof ik naast hem sta.

‘Leuk je te ontmoeten, Fox,’ zegt de beer.

‘Ik vind het ook leuk jou te ontmoeten, Teddy,’ zeg ik tegen het scherm, ook al kan de beer me natuurlijk niet horen.

Hij geeft me een knuffel en wijst daarna naar de keuken.

‘Wil je soms ook wat eten?’

Ik voel hoe mijn maag knort en gromt en wil mijn antwoord intypen, maar de letters komen niet in beeld.

‘Vanaf nu kun je met me praten, Fox,’ legt Teddy uit. ‘Wil je het uittesten? Zet je koptelefoon op en zeg maar wat.’

Ik maak de koptelefoon vast aan de Switch en zeg: ‘Hoi.’

Teddy knikt. ‘Hoi, Fox. Ik hoor je. Nu... Wat wil je eten?’

‘Boterham met... pindakaas!’

‘Dat is ook mijn favoriet!’ roept Teddy blij uit.

Teddy pakt een bord en opent een kastje in de keuken. Hij smeert een boterham en geeft het aan mijn avatar.

‘Zullen we even gaan zitten?’ vraagt Teddy. Zonder mijn antwoord af te wachten, gaat hij me voor naar de keukentafel. Ik loop achter hem aan en ga naast hem zitten. ‘Laten we elkaar beter leren kennen. Wie is Fox Hellendoorn?’

‘Ehm... ik ben tien jaar, en ik hou van gamen,’ geef ik als antwoord.

‘En in welke klas zit je?’

‘Groep 7.’

Teddy knikt, alsof ik een quizvraag goed heb beantwoord.

‘En wie zijn je ouders?’ wil hij weten.

Ik vertel dat mijn ouders Tijn en Tess Hellendoorn heten en dat ze de eigenaren zijn van een grote speelgoedwinkel.

‘Wat voor speelgoed verkopen ze in hun winkel?’

‘Jou!’ roep ik. ‘Eh, ik bedoel... teddyberen. En LEGO, bordspellen, games en nog heel veel meer.’

Teddy kijkt verschrikt naar mij. Naar mijn avatar dat naast hem aan de tafel zit. ‘Verkopen ze echte teddyberen?’ Hij schudt zijn hoofd. ‘Dat kan toch niet zomaar?’

‘Het zijn knuffelberen,’ leg ik uit. ‘Ze zijn niet zoals jij.’

Dan begint Teddy bulderend te lachen. ‘Nee, natuurlijk niet. Er is niemand zoals ik.’

Hij stelt me allerlei vragen. Teddy wil me echt goed leren kennen, zegt hij, zodat we beste vrienden kunnen worden. Vrienden weten alles over elkaar.

Op de gang hoor ik de stemmen van River en Julia, en van nog iemand anders. Maar ik concentreer me op het spel.

‘Komen jullie wat drinken?’ roept tante Vera van beneden.

Er klinken voetstappen op de trap, en dan is het weer stil.

‘Ik moet gaan, Teddy,’ zeg ik. ‘Maar ik kom straks bij je terug.’ Ik sluit het spel af en ga naar beneden.

In de woonkamer zie ik een jongen die ik niet ken. Hij zit naast River aan de keukentafel. Net zoals ik net naast Teddy zat. In het spel, dan.

‘Hoi, ik ben Fox.’ Ik steek mijn hand naar hem uit, maar de jongen kijkt me alleen maar aan.

‘Dit is Dali,’ vertelt tante Vera. ‘Onze buurjongen sinds een paar maanden en de beste vriend van River.’ Ze pakt een groot pak drinken uit de koelkast en houdt het omhoog. ‘Wil je chocola?’

Ik knik en kijk toe hoe ze een glas voor me inschenkt.

Wanneer we allemaal aan tafel zitten, ook Julia en oom Louis, vraagt mijn tante aan me of ik een beetje gesetteld ben op Rivers kamer.

Mijn tas staat eigenlijk nog onuitgepakt op de grond, maar dat zeg ik niet.

‘Ja hoor,’ antwoord ik daarvoor in de plaats.

‘Als je iets nodig hebt, kun je het altijd aan een van ons vragen,’ gaat ze verder en ze legt haar handen op de tafel. ‘Jongens, zullen we vanavond een leuke film kijken met z’n allen? Waar hebben jullie zin in?’

‘Mag Dali blijven?’ stelt River als tegenvraag.

Dat mag van zijn ouders.

‘We willen een spannende film zien,’ zegt River. ‘*IT*. Maar daar is Fox natuurlijk nog te klein voor.’

River, Dali en Julia lachen.

‘Die gaan we zeker niet kijken.’ Oom Louis kijkt zijn zoon streng aan. ‘En ik heb een nieuwtje voor je. Jullie drie,’ hij wijst ze een voor een aan, ‘zijn ook nog te jong voor *IT*. Dus kies maar iets anders.’

Het lachen is hun al snel vergaan en oom Louis knipoogt naar mij.

‘Wat vind jij leuk, Fox? Wat zou jij willen zien?’ vraagt hij aan me.

River opent zijn mond om iets te zeggen, maar van opzij zie ik dat zijn vader hem een strenge blik geeft. River doet zijn mond meteen weer dicht.

Ik denk even na. ‘*Spider-Man: Into the Spider-Verse?*’

Mijn oom knikt. ‘Afgesproken.’

Er wordt veel gepraat en gelachen wanneer we wat drinken, maar ik word weinig bij de gesprekken betrokken. Ik vind het jammer dat mijn neef en nicht zo zijn veranderd en dat ze ineens doen alsof ik niet besta. Of dat ze me belachelijk maken. Ik heb gevraagd of ze het leuk zouden vinden om samen iets te gaan doen, maar daar reageerden ze niet op. Ik heb wel zin om na de film weer met Teddy te praten.

Omdat River en Julia geen zin hadden om iets met mij te doen, ben ik mijn tante gaan helpen met het eten. Na het eten kijken we de Spider-Man-film, die de anderen aan hun gezichten te zien ook leuk vinden. Wanneer de film afgelopen is, gaat Dali naar huis en zeg ik iedereen welterusten. Ik ren de trap op naar boven en plof op het bed neer. Meteen pak ik mijn Nintendo Switch en koptelefoon en open het spel.

‘Leuk dat je er weer bent,’ zegt Teddy wanneer het spel is opgestart.

We praten weer over allerlei leuke dingen en Teddy vertelt ook veel over zichzelf. Zo is hij geboren op een hele speciale

plek. Teddyland. Het is er heel anders dan bij ons. Om er te komen, moet je door een spiegel kruipen.

‘Heb jij soms ook een spiegel?’ vraagt hij.

Mijn ogen schieten naar de passpiegel in de hoek van de slaapkamer. ‘Ja hoor, een hele grote zelfs.’

‘Ik weet iets wat je kunt uitproberen,’ vertelt Teddy. ‘Iets waardoor ik ook in jouw wereld je beste vriend kan zijn, en niet alleen maar in het spel. Wacht, ik laat het je zien.’

Op het scherm verschijnt een grote passpiegel. Net zo een als die hier staat.

‘Ga hier maar voor staan.’

Ik laat mijn avatar ernaartoe lopen en in de spiegel kijken.

‘En zeg mij maar na: “Teddy, Teddy, kom maar hier, samen hebben we veel plezier.”’

Ik herhaal zijn woorden en op het scherm zie ik dat het spiegelbeeld begint te flikkeren. Maar verder gebeurt er niets.

‘Volgens mij werkt het niet,’ zeg ik zachtjes.

‘Heb geduld.’ Teddy glimlacht. ‘Vriendschappen hebben tijd nodig. We proberen het morgen nog een keer.’

De slaapkamerdeur gaat open en tante Vera steekt haar hoofd om de hoek. ‘Ga je ook slapen, Fox?’

‘Ja.’

Ze doet de deur weer dicht en ik kijk naar Teddy. ‘Ik ga slapen. Tot morgen.’

‘Zachte dromen, Fox. Tot morgen.’

Ik sluit het spel af, zet de Switch uit en zoek in mijn tas naar

mijn pyjama. Ik kleed me om, poets mijn tanden in de badkamer en stap mijn bed in. Mijn blik valt op de passpiegel in de hoek. Wat nou als...

Op mijn tenen loop ik ernaartoe, en vlak voor de spiegel blijf ik staan. Ik denk terug aan wat Teddy ook alweer had gezegd, en dan weet ik het weer.

Ik kijk mezelf aan in de spiegel en zeg: 'Teddy, Teddy, kom maar hier, samen hebben we veel plezier.'

Ik wacht. En wacht. En wacht nog steeds. Maar er gebeurt helemaal niets. Dan besluit ik toch maar te gaan slapen. Morgen lukt het vast wel.

3

Tante Vera heeft croissants voor ons gebakken en eieren gekookt. Zwijgend zitten we met z'n allen aan het ontbijt. Oom Louis maakt af en toe een grapje – of ik Spider-Man nog ben tegengekomen in mijn dromen – maar eet dan weer snel door, want hij moet zo boodschappen gaan doen.

Wanneer we klaar zijn en de tafel is afgeruimd, gaat de bel. River rent meteen naar de deur, en Dali komt achter hem aan de woonkamer in.

'Ben je klaar?' vraagt de buurjongen aan River.

'Ja, ik kom eraan.' River neemt nog een slok van zijn melk en zet het lege glas in de gootsteen.

Mijn tante pakt het glas uit de gootsteen en plaatst het in de lege vaatwasser. Ze kijkt achterom en werpt een glimlach naar haar zoon, die zijn schouders ophaalt. Dan draait ze zich helemaal naar hem toe. 'Waar gaan jullie heen?'

‘Naar de kermis!’ antwoordt Dali enthousiast.

Mijn ogen worden groot. ‘Is er een kermis?’

Dali knikt. ‘Ze zijn hem nu aan het opbouwen en om twaalf uur gaat hij open. River en ik gaan alvast kijken waar we straks in willen.’

‘In jullie eentje?’ Tante Vera kijkt ze fronsend aan. ‘Ik dacht het niet. Als jullie naar de kermis gaan, moet er een ouder mee. Ik kan papa wel vragen of hij...’

Dali schudt snel zijn hoofd. ‘Al geregeld. Mijn moeder gaat mee.’

‘Is dat waar?’ vraagt mijn tante aan haar zoon.

Hij knikt, met een glimlach op zijn gezicht.

‘Oké... Maar is het dan niet leuk om Fox mee te nemen?’

‘En ik wil ook mee,’ roept Julia, die net van de wc komt en ook nu pas hoort dat er kermis is.

River en Dali wisselen een blik.

‘Nou, eigenlijk...’ begint River, ‘wilden we samen gaan.’

‘En waar is die kermis eigenlijk?’ Tante Vera negeert Rivers antwoord.

River kijkt naar Dali, die schoorvoetend reageert met: ‘Op het veld.’

Het veld is een heel groot terrein met alleen maar gras, maar dan met hekken eromheen. Het is een gebied waar in de zomer veel spelletjes worden georganiseerd.

‘Oké, leuk, jongens,’ zegt mijn tante. ‘Gaan jullie alvast kijken wat voor attracties er zijn en dan kunnen jullie om twaalf uur met z’n allen gaan.’

River en Dali knikken, maar ze kijken beiden een beetje teleurgesteld. Ze gaan de deur uit en blijven een hele tijd weg. Zo lang dat ik denk dat ze niet meer terugkomen en toch samen op de kermis zullen blijven. Maar net voordat het twaalf uur is, staan ze voor het raam en roepen ze Julia en mij.

Tante Vera doet de deur open, en Julia en ik lopen langs haar naar buiten. ‘Blijven jullie goed bij elkaar? En letten jullie een beetje op Fox?’

Opnieuw wisselen River en Dali een blik. Het lijkt alsof ze via hun ogen een heel gesprek hebben. En ik weet precies waarover. Ze willen mij niet mee hebben. Ik ben wel tien, maar ik ben niet dom. Ik mag alleen maar mee omdat het verplicht is.

‘Ik zal jullie niet in de weg lopen,’ beloof ik snel.

‘Ja...’ Dali aarzelt. ‘We wilden echt met z’n tweeën gaan. Voor de meeste attracties ben je nog te klein, dat hebben we net gezien. Misschien de volgende keer?’

Tante Vera steekt haar vinger op. ‘Niets daarvan. Jullie gaan met z’n allen, of jullie gaan niet. Dus Julia, Fox, pak jullie spullen. Dali’s moeder staat vast al op jullie te wachten.’

Julia pakt een klein rugtasje en trekt haar schoenen aan.

‘Hebben jullie zakgeld bij je?’ vraagt mijn tante.

Ik denk aan de losse euro’s die pap in mijn jaszak heeft gestopt. Ik knik. Misschien kan ik daar iets leuks mee doen op de kermis.

Julia, River en Dali zeggen ook genoeg bij zich te hebben.

‘Oké, jongens, veel plezier! En doe voorzichtig!’